

Laidiens: 20.06.2003., Nr. 93

Ministru kabineta noteikumi Nr.311

Rīgā 2003.gada 17.jūnijā (prot. Nr.35 4.§)

Kārtība, kādā no obligātā aktīvā militārā dienesta veselības stāvokļa dēļ atvaļinātajiem karavīriem sedz dienesta laikā gūto veselības traucējumu ārstēšanas un rehabilitācijas izmaksas

Izdoti saskaņā ar Militārā dienesta likuma 51.panta trešo daļu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka kārtību, kādā no obligātā aktīvā militārā dienesta (turpmāk — dienests) veselības stāvokļa dēļ atvaļinātajiem karavīriem (turpmāk — karavīrs) Aizsardzības ministrija sedz dienesta laikā gūto veselības traucējumu ārstēšanas un rehabilitācijas izmaksas (turpmāk — ārstniecības izdevumi), un šo izdevumu apmēru.

2. Ārstniecības izdevumus karavīram sedz tikai par tiem ārstniecības pakalpojumiem, kuri saistīti ar dienesta laikā, pildot dienesta pienākumus, gūtās traumas ārstēšanu vai slimības ārstēšanu, ja saslimšanas cēlonis ir saistīts ar dienestu.

3. Aizsardzības ministrija karavīram sedz šādus ārstniecības izdevumus:

3.1. ar ārstēšanu saistītos izdevumus (arī izdevumus par ārstniecības līdzekļu iegādi un pacienta maksājumus) un ar medicīnisko rehabilitāciju saistītos izdevumus;

3.2. ceļa izdevumus, kas radušies, apmeklējot ārstniecības iestādi vai medicīniskās rehabilitācijas iestādi, kā arī samaksu par pavadona pakalpojumiem (ja tādi ir noteikti);

3.3. ar tehnisko palīg līdzekļu iegādi un remontu saistītos izdevumus;

3.4. ar karavīra aprūpi saistītos izdevumus, ja Nacionālo bruņoto spēku Centrālā medicīniskās ekspertīzes komisija (turpmāk — komisija) pēc ģimenes ārsta vai ārstējošā ārsta un tās Militārā dienesta iesaukšanas centra Valsts militārā dienesta pārvaldes Militārā dienesta nodaļas ārsta eksperta ieteikuma, kuras teritorijā ir karavīra dzīvesvieta (turpmāk — Militārā dienesta nodaļa), atzinusi, ka sevi apkopt karavīrs nevar un viņam ir nepieciešama pastāvīga (vai uz laiku) citas personas palīdzība.

4. Šo noteikumu 3.punktā minētos ārstniecības izdevumus (izņemot ar tehnisko palīg līdzekļu iegādi un remontu saistītos izdevumus) karavīram sedz līdz Veselības un darbību ekspertīzes ārstu valsts komisijas vai tās

strukturvienības noteiktā darbspēju zaudējuma vai invaliditātes termiņa beigām vai karavīra ārstēšanas un medicīniskās rehabilitācijas kursa beigām, ja viņam nav noteikta invaliditāte.

5. Aizsardzības ministrija ārstniecības izdevumus karavīram sedz no valsts pamatbudžeta līdzekļiem, kas ministrijai piešķirti saskaņā ar likumu par valsts budžetu kārtējam gadam.

6. Lai laikus saņemtu nepieciešamos ārstniecības pakalpojumus, karavīrs pēc atvaļināšanas no dienesta nekavējoties stājas uzskaitē Militārā dienesta nodaļā un iesniedz šādus dokumentus:

6.1. aktu par dienestā notikušo nelaimes gadījumu (ja ir gūta trauma);

6.2. komisijas izsniegtu slimības apliecību, kurā norādīta diagnoze un komisijas lēmums par karavīra veselības traucējumu cēloni un saistību ar dienesta pienākumu pildīšanu;

6.3. pavēli par karavīra atvaļināšanu no dienesta (kopiju).

7. Šo noteikumu 6.punktā minētie dokumenti glabājas Militārā dienesta nodaļā kopā ar karavīra uzskaites dokumentiem. Ja karavīrs maina dzīvesvietu, viņš par to paziņo Militārā dienesta nodaļai pēc iepriekšējās dzīvesvietas. Ja ārstēšanās turpinās, karavīra dokumentus pārsūta tai Militārā dienesta nodaļai, kuras teritorijā atrodas viņa jaunā dzīvesvieta. Pēc dzīvesvietas maiņas karavīram jāstājas uzskaitē attiecīgajā Militārā dienesta nodaļā. Ja karavīram ir pārvietošanās grūtības, viņa stāšanos uzskaitē organizē Militārā dienesta nodaļa.

8. Karavīra ārstniecības procesu organizē un pārrauga Militārā dienesta nodaļas ārsts eksperts.

II. Ārstniecības un medicīniskās rehabilitācijas izdevumi un to segšana

9. Samaksu par karavīram sniegtajiem ārstniecības pakalpojumiem un farmaceitiskajiem pakalpojumiem Aizsardzības ministrija nodrošina saskaņā ar līgumu ar ārstniecības iestādi un aptieku vai izsniedzot tām garantijas vēstuli (par katru ārstēšanās un ārstniecības līdzekļu saņemšanas gadījumu). Līgumu var slēgt (garantijas vēstuli izsniegt) aizsardzības ministra pilnvarota ministrijas amatpersona vai Militārā dienesta iesaukšanas centra vai tā pakļautībā esošās institūcijas amatpersona.

10. Aizsardzības ministrija karavīram sedz šādus ar ārstēšanu saistītos izdevumus:

10.1. maksu par ambulatoriskajiem un stacionārā ārstniecības iestādē saņemtajiem ārstniecības pakalpojumiem;

10.2. Ministru kabineta noteikto visu veidu pacienta iemaksu par ārstniecības pakalpojumiem;

10.3. maksu par ģimenes ārsta vai ārstējošā ārsta izrakstītajām ambulatoriskai ārstniecībai paredzētajām zālēm, medicīniskajām ierīcēm un precēm;

10.4. izdevumus, kas saistīti ar ārstēšanos medicīniskās rehabilitācijas iestādē, ja medicīnisko rehabilitāciju piemēro papildus sociālās aprūpes bāzes programmai.

11. Karavīru ambulatoriskai ārstēšanai vai ārstēšanai stacionārā ārstniecības iestādē, pamatojoties uz ģimenes ārsta vai ārstējošā ārsta ieteikumu un Militārā dienesta nodaļas ārsta eksperta lēmumu, norīko Militārā dienesta nodaļa. Ja slimības paasināšanās dēļ karavīram ir bijusi nepieciešama neatliekamā medicīniskā palīdzība un viņš